

Fråga om en arbetsförmedling haft grund för att ifrågasätta en arbetssökandes rätt till ersättning hos arbetslöshetskassan

---

Anmälan

I en skrivelse till JO klagade AA på arbetsförmedlingen i Kramfors, en enhet inom Länsarbetsnämnden i Västernorrlands län. Hon var kritisk till bl.a. att arbetsförmedlingen inte hade anmält henne till arbetslöshetskassan i samband med att hon skrev in sig vid förmedlingen utan först senare när hon själv hade uppmärksammat att hon inte var anmäld. Hon var vidare kritisk till att förmedlingen hade skickat ett meddelande om ifrågasatt rätt till arbetslöshetsersättning till arbetslöshetskassan på grund av att hon inte har tagit ett arbete som taxichaufför. Enligt AA:s uppgifter innebar arbetet arbetstider i strid med gällande bestämmelser.

Utredning

Arbetsförmedlingens akt och daganteckningar i ärendet lånades in. Av dessa framgick bl.a. att AA den 5 november 2004 hade ringt till förmedlingen och talat om att arbetslöshetskassan inte hade fått någon ersättningsanmälan beträffande henne. Arbetsförmedlingen hade då gjort en ersättningsanmälan från AA:s första arbetslösa dag, den 1 oktober 2004, då hon hade besökt förmedlingen.

Därefter remitterades anmälan till länsarbetsnämnden för utredning och yttrande.

I remissvaret angavs följande.

AA besökte arbetsförmedlingen i Kramfors 040928 och anmälde sig som arbetssökande. AA blev då inskriven i en felaktig sökandekategori, helt arbetslös. AA hade då arbete t.o.m. 040930. Det riktiga hade varit att AA skulle ha skrivits in i en sökandekategori som talade om att hon har arbete. Detta föranledde att när AA 041001 besökte arbetsförmedlingen för att anmäla sig helt arbetslös så gav datasystemet ej någon varning om att skicka en signal till arbetslöshetskassan. 041105 rättades detta till efter telefonsamtal från AA, signalen skickades då iväg från det datumet när AA blev arbetslös, dvs. 041001.

När handläggaren vid arbetsförmedlingen träffade AA första gången så talade AA om att hon eventuellt hade arbete fr.o.m. 041004, det hon väntade på var en bekräftelse från arbetsgivaren. Handläggaren vid arbetsförmedlingen var också i kontakt med arbetsgivaren 041004, som då talade om att han skulle erbjuda AA anställning efter att anställningen var förankrad hos taxiföreningen.

041014 hade handläggaren vid arbetsförmedlingen kontakt med AA som då meddelade att hon prövat på arbetet men inte kunde ta det utifrån att de arbetstider som hon fick inte följde lagstiftningen. Handläggaren var samma datum i kontakt med arbetsgivaren som talade om att arbetstiderna var avtalade med Transportarbetareförbundet.

Utifrån denna information så skickade handläggaren en information till AA:s arbetslöshetskassa utifrån att AA hade tackat nej till ett arbete som arbetsgivaren ansåg henne lämplig till.

Arbetsförmedlingens uppdrag är att informera arbetslöshetskassan om en person nekar arbete och det är arbetslöshetskassan som utreder och beslutar.

Det som blev olyckligt i detta ärende var att signalen till arbetslöshetskassan inte gick fram när AA anmälde sig som arbetslös, men detta rättades dock till.

Till remissvaret var bifogat ett yttrande från chefen för arbetsförmedlingen i Kramfors.

AA kommenterade remissvaret.

Enligt Kommunalarbetarnas arbetslöshetskassas beslut om fortsatt rätt till ersättning (id. nr 8435) har AA rätt till fortsatt arbetslöshetsersättning eftersom arbetstiderna och förhållandena på erbjudet arbete var orimliga.

I beslut den 17 mars 2005 anförde *JO Berggren* följande.

Bedömning

Angående anmälan till arbetslöshetskassan

Arbetsförmedlingen förbisåg att anmäla AA till arbetslöshetskassan. Anmälan gjordes först en månad efter att hon hade blivit arbetslös och själv uppmärksammat förmedlingen på att hon inte var anmäld. Jag utgår från att förmedlingen ser över sina rutiner så att liknande förbiseenden inte upprepas.

Angående ifrågasättandet av AA:s rätt till arbetslöshetsersättning

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens föreskrifter (IAFFS 2004:3) om tillämpningen av 11 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring gällande lämpligt arbete trädde i kraft den 1 september 2004. Av 5 § framgår att det är arbetsförmedlingen som ytterst gör bedömningen av vilka arbeten den sökande skall söka men att det är arbetslöshetskassan som beslutar om rätten till arbetslöshetsersättning i de fall den sökande avböjer ett erbjudande om ett arbete eller avvisar ett arbete eller en anvisning till ett arbete.

Av 10 och 11 §§ framgår att en sökande under en skälig övergångstid på grund av familjeskäl får begränsa sitt sökområde geografiskt. I 12 § angående resor till och från arbetet anges att ett arbete skall anses vara lämpligt om den sökande kan resa mellan arbetsplatsen och bostaden på ett godtagbart sätt, det vill säga inom en rimlig tid och till en skälig kostnad. I samband med ikraftträdandet av inspektionens föreskrifter har genom ett beslut av regeringen Arbetsmarknadsstyrelsens, AMS, tidigare föreskrifter (AMSFS 2001:1) om lämpligt arbete upphört att gälla. AMS har med hänvisning till inspektionens

föreskrift i meddelande den 28 augusti 2004 uttalat att ”inom en rimlig tid” torde få tolkas som högst tolv timmars bortovaro.

Av anmälan framgår att AA under den första arbetsdagen som taxichaufför åkte hemifrån klockan 04.45 och kom hem klockan 18:30, vilket innebar närmare fjorton timmars frånvaro. Det framgår vidare att hon i arbetet skulle ha jour var tredje vecka och då vara beredd att arbeta också nattetid.

Av daganteckningarna i ärendet framgår att AA uppmärksammade arbetsförmedlingen på de långa arbetsdagarna. Vidare framgår att taxiföretaget uppgav till arbetsförmedlingen att AA hade informerats om arbetstiderna. Det framgår också att arbetstiderna var avtalade med Svenska Transportarbetareförbundet. Förmedlingen noterade att AA inte kunde arbeta utifrån de villkor som taxiföretaget ställde och skickade ett meddelande om ifrågasatt rätt till arbetslöshetsersättning till arbetslöshetskassan.

Det är riktigt som anges i remissvaret att arbetsförmedlingen skall informera arbetslöshetskassan om en person nekar ett arbete och att det är kassan som skall utreda och fatta beslut om personen trots detta har rätt till arbetslöshetsersättning. Arbetsförmedlingen skall dock, såsom redovisats ovan, ytterst bedöma vilka arbeten den sökande skall söka. Av den nyss lämnade redovisningen av gällande föreskrifter på området framgår att förmedlingen därvid har att beakta vad som där har sagts om lämpligt arbete.

Arbetslöshetskassan har funnit att arbetstiderna och förhållandena i övrigt på det arbete som erbjöds AA varit orimliga. Vad som har kommit fram i ärendet ger enligt min mening inte anledning till någon annan bedömning än att arbetsförmedlingen av samma skäl borde ha avstått från att ifrågasätta AA:s rätt till arbetslöshetsersättning.

Klagomålen i övrigt föranleder inte några uttalanden från min sida. Ärendet avslutas.